

tier m.v. har Ligningsrådet vedtaget følgende anvisning:

1. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal der som udgangspunkt være overensstemmelse mellem hensættelser til imødegåelse af tab på udlån og garantidebitorer samt korrespondentmellemværender opgjort efter reglerne i Finanstilsynets bekendtgørelse om pengeinstitutters regnskabsaflæggelse m.v. af 28. nov. 1989 og Finanstilsynets bekendtgørelse af 21. dec. 1987 om visse kreditinstitutters regnskabsaflæggelse og de tilsvarende skattemæssige hensættelser.

For børsmæglerselskaber skal der som udgangspunkt være overensstemmelse mellem hensættelse til imødegåelse af tab på tilgodehavender i penge- og kreditinstitutter og andre børsmæglerselskaber m.v. opgjort efter Finanstilsynets regnskabsbekendtgørelse af 12. aug. 1988 og de tilsvarende skattemæssige hensættelser.

2. Udgangspunktet om ensartede regnskabs- og skattemæssige hensættelser på udlån og garantidebitorer m.v. fraviges, såfremt de regnskabsmæssige hensættelser overstiger de krav, som følger af nævnte bekendtgørelser.

3. Udgangspunktet kan ligeledes fraviges i de tilfælde, hvor Finanstilsynet har krævet ekstraordinært store hensættelser ud fra en likvidationsbetragtning.

4. Kontrol med hensættelserne foretages af Told- og Skattestyrelsen eller af told- og skatregionerne.

Størrelsen af de foretagne hensættelser og konstaterede tab skal fremgå af et bilag vedlagt selvangivelsen, f.eks. i form af formular F.B.27.

5. Anvisningen omfatter banker, sparekasseaktieselskaber og sparekasser, visse kreditinstitutter og børsmæglerselskaber samt disse virksomheders datterselskaber og udenlandske filialer, ligesom udenlandske pengeinstitutters filialer i Danmark er omfattet.

Til anvisningens punkt 1 kan det oplyses, at bestemmelserne om værdiansættelse af debitorer i Finanstilsynets bekendtgørelse om pengeinstitutters regnskabsaflæggelse blev ændret i 1994, således at der skal foretages en opdeling i A-hensættelser og B-hensættelser. Rådet har tiltrådt, at anvisningen foreløbig videreføres uændret. Der skal således ikke ved afgørelsen af de skattemæssige hensættelser skelnes mellem A- eller B-hensættelser.

Der henvises i øvrigt til cirkulære nr. 35 af 16/3 1995 om den skattemæssige behandling af udvalgte forhold i forbindelse med overdragelse af pengeinstitutvirksomhed.

Som anført i svaret til spørgsmål 11 - for så vidt angår garantistillelse - er Skatteministeriet mest tilbøjelig til at mene, at disse er fradragsberettigede, jf. henvisningen til bl.a. afgørelsen fra Ligningsrådet om fradrag for hensættelser til imødegåelse af tab på garantier. Er der som oplyst i nærværende spørgsmål tale om garantistillelser, der ikke er akutte, og som ikke kræves regnskabsmæssigt udgiftsført, er der som udgangspunkt ikke fradragsret, jf. punkt 1 i ovennævnte citat fra Ligningsvejledningen. Det vil derfor bero på en konkret ligningsmæssig prøvelse om hensættelse/tab i henhold til garantistillelsen kan fratrækkes skattemæssigt.

Man skal beklage, hvis svaret på spørgsmål 11 har givet anledning til misforståelse på dette punkt.